

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **G.**, nar. X. v obci T., štátny príslušník Indie, t. č. Pobytový tábor Ministerstva vnútra Slovenskej republiky H., zastúpený Advokátskou kanceláriou Š., s.r.o. so sídlom M., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, so sídlom Pivonková č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-102-26/PO-Ž-2010 zo dňa 26.1.2011, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/12/2011-33 zo dňa 1. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/12/2011-33 zo dňa 1. júna 2011 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie ČAS: MU-102-26/PO-Ž-2010 zo dňa 26.1.2011, ktorým odporca podľa § 13 ods. 1 a § 20 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom

znení (ďalej len zákon o azyle) neudelil navrhovateľovi azyl na území Slovenskej republiky a podľa § 13c ods. 1 a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu neposkytol doplnkovú ochranu. O trovách rozhodol krajský súd tak, že navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného opravného prostriedku a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu bolo vydané v súlade so zákonom.

K námietke, že zistenie skutkového stavu veci je v rozpore s obsahom spisu, uviedol, že je nedôvodná. Odporca vo veci vykonal dva pohovory z obsahu ktorých tiež vychádzal pri posúdení navrhovateľovej žiadosti. Obsah týchto pohovorov je zrejmý z odôvodnenia rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ videl namietaný rozpor v tom, že i napriek ním prednesenému údajnému dôvodu navrhovateľovho odchodu z Indie odporca vo veci nevydal kladné rozhodnutie, takýto postoj odporcu nie je možné kvalifikovať ako rozpor medzi zisteným stavom veci a obsahom spisu.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci poukázal na skutočnosť, že zisťovanie stavu veci (aj vyhľadávaním správ o krajine pôvodu žiadateľa) sa v azylovom konaní vykonáva v intenciách § 19a (ods. 1 písm. a/) zákona o azyle. Pre jeho rozsah je okrem iného rozhodujúci aj obsah žiadateľom prednesených dôvodov jeho žiadosti o azyl.

Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ vycestoval z Indie v januári 2004 (z ekonomických dôvodov, ako to uvádzal v azylových konaniach v rokoch 2004-2005). V konaní č. p.: MU-333/PO-Ž/2006 uviedol, že o azyl žiada kvôli otcovi (členovi strany Akali Dal), ktorý mal problémy s členmi strany Kongres, ktorí sa mu v súvislosti s jeho členstvom v strane Akali Dal vyhrážali. Tento dôvod navrhovateľ zopakoval v aktuálnom azylovom konaní, keď uviedol, že jeho otec zomrel v dôsledku dopravnej nehody v roku 2008. Z uvedeného je podľa krajského súdu zrejmé, že navrhovateľ v marci 2010 požiadal o azyl kvôli otcovi (členovi Akali Dal), ktorý mal problémy s členmi strany Kongres, ktorí sa mu vyhrážali v súvislosti s jeho členstvom v strane Akali Dal, pričom v tom čase už jeho otec nežil. Teda o azyl požiadal z dôvodu, ktorý k času podania žiadosti o azyl nejestvoval.

Preto podľa názoru krajského súdu dokazovanie, vykonané odporcom správami o krajine pôvodu navrhovateľa v rozsahu, ktorý je zjavný z obsahu spisu je dostatočný, teda nebolo potrebné špeciálne zamerať na vzťahy medzi spomenutými stranami.

K námietke navrhovateľa, že mu nie je známe, na základe čoho odporca dospel k poznatku, že v Indii niet medzinárodného či vnútroštátneho konfliktu, krajský súd poukázal na v spise odporcom založené informácie o krajine pôvodu navrhovateľa. Z týchto totiž nevyplýva, že by v Indii takýto konflikt jestvoval. Pokiaľ navrhovateľ namietal, že v spise sa nenachádza správa, spracovaná zastupiteľským úradom Českej republiky, súd uviedol, že správa sa nachádza v spise odporcu na č. l. 131-144.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci krajský súd uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Vo vzťahu k neudeleniu azylu, poukázal na skutočnosť, že navrhovateľa v aktuálnom azylovom konaní prezentoval dôvody svojej žiadosti o azyl, ktoré sú totožné s dôvodmi, ktoré predniesol v konaní č. p.: MU-333/PO-Ž/2006 (s upresnením, že jeho otec medzičasom, v roku 2008 zomrel). Negatívne rozhodnutie odporcu vydané v rozhodnutí č. p.: MU-333/PO-Ž/2006 bolo predmetom súdneho prieskumu – v konečnom dôsledku jeho preskúmaním Najvyšším súdom SR (sp. zn. 8SŽa 43/2008 zo dňa 4.12.2008), ktorý napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Z uvedeného podľa krajského súdu logicky vyplýva, že za nezmeneného stavu veci a za nezmenených dôvodov navrhovateľovej aktuálnej žiadosti odporca nemal ani inú možnosť, ako navrhovateľovi azyl neudelieť.

Právne posúdenie vo veci azylu bolo podľa krajského súdu v súlade so zákonom, okrem uvedeného súd poukázal na nedôveryhodnosť navrhovateľa, ktorá je zrejmá z porovnania ním udávaných dôvodov odchodu z Indie v prvých azylových konaniach (kedy uvádzal výlučne ekonomické dôvody) a aktuálnom resp. predchádzajúcom azylovom konaní.

Nedôveryhodnosť sama o sebe spôsobuje podľa krajského súdu v konečnom dôsledku vydanie negatívneho rozhodnutia z dôvodu nepreukázania dôvodov - predpokladov udelenia azylu. Aj preto je rozhodnutie odporcu podľa súdu vecne správne.

Okrem uvedeného súd poukázal na skutočnosť, že v prípade navrhovateľa neboli naplnené ani predpoklady udelenia azylu podľa § 8 zákona o azyle. Navrhovateľ síce prezentoval obavy zo svojho prípadného návratu do Indie, ktoré však objektívne nemohli nastať, resp. existovať v čase podania žiadosti o azyl (vzhľadom k argumentácii, týkajúcej sa smrti otca navrhovateľa a k dátumu podania žiadosti o azyl).

Navrhovateľ podľa súdu nepreukázal ani opodstatnenosť týchto, ním prezentovaných obáv, nakoľko sám (a ani nikto z jeho rodiny) nebol objektom správania sa tretích subjektov, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že obavy sú opodstatnené. Navrhovateľ tiež nebol objektom perzekúcie v zmysle § 2 písm. d/ zákona o azyle.

Ak následne z tohto dôvodu odporca navrhovateľovi azyl neudelil, jeho rozhodnutie je podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom.

K neposkytnutiu doplnkovej ochrany krajský súd uviedol, že predpoklady poskytnutia doplnkovej ochrany sú obsiahnuté v ust. § 2 písm. f) zákona o azyle. Navrhovateľ nebol v krajine pôvodu trestne stíhaný a teda mu v prípade návratu nehrozí výkon žiadneho trestu. Nebol nikdy objektom neľudského či ponižujúceho správania. Zo správ o krajine pôvodu nevyplýva, že by sa indickí návratilci pri svojich návratoch stretávali so zlým zaobchádzaním. Preto niet dôvodu sa domnievať, že by navrhovateľovi v prípade jeho návratu do Indie hrozilo bezpečnostné riziko jeho návratu. Podľa krajského súdu zo správ o krajine pôvodu, v Indii niet medzinárodného či vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, s poukazom na uvedené je výrok o neposkytnutí doplnkovej ochrany tak isto zákonným.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu včas odvolanie, z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) OSP, pretože rozhodnutie krajského súdu vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že sa cíti byť prenasledovaný z dôvodu zastávania určitých politických názorov. Uviedol, že jasne prezentoval svoju obavu z členov a prívržencov politickej strany Kongres, nakoľko bol sympatizantom strany Akali Dal. Opustil Indiu, nakoľko jeho otec bol členom strany Akali Dal a mal problémy s členmi strany Kongres. Príslušníci strany Kongres sa vyhrážali zabitím navrhovateľa a to z toho dôvodu, že otec bol členom strany Akali Dal.

Odporcovi vyčítal, že sa nezaoberal tvrdeniami navrhovateľa a nezameral sa na dokazovanie špeciálne zamerané na vzťahy medzi spomenutými stranami. Nezabezpečil dostatok informácií na posúdenie toho, či navrhovateľovi v prípade návratu nehrozí vážna ujma. Vec bola zo strany odporcu posúdená len formálne. Podľa navrhovateľa je povinnosťou správneho orgánu, aby v pochybnostiach zhromaždil všetky dostupné dôkazy, ktoré vierohodnosť výpovede navrhovateľa o azyl vyvracajú či spochybňujú.

Rovnako krajskému súdu vyčítal, že nevykonal navrhnutý dôkaz, keď bez ďalšieho označil posúdenie otázky vzájomných vzťahov strán Akali Dal a Kongres za nepotrebné. Podľa navrhovateľa odporca vierohodnosť tvrdení navrhovateľa vo vzťahu k politickým stranám Akali Dal a Kongres ani nespochybnil, ani nevyvrátil, preto vzhľadom na neskúmanie týchto otázok nemohol rozhodnúť o tom, že mu nehrozí prenasledovanie.

Namietal, že odporca v rozhodnutí uviedol, že sa nikdy s ľuďmi, ktorí sa mu vyhrážali smrťou nestretol, ani nevyvíjal činnosť, pre ktorú by mohol byť prenasledovaný. Poukázal na to, že zákon nevyžaduje aby sa reálne niečo stalo žiadateľovi o azyl v krajine pôvodu, nemal preto povinnosť zotrvať v krajine pôvodu až dotedy, kým by sa mu niečo stalo a nebolo možné to od neho ani očakávať. To, že sám nevyvíjal politickú činnosť tiež podľa navrhovateľa neznamena, že nespĺňa podmienky na udelenie azylu, dôležité je, že dôvod jeho prenasledovania je politický.

K neposkytnutiu doplnkovej ochrany uviedol, že už v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu ako na pojednávaní namietal že podkladom rozhodnutia odporcu v tejto otázke boli informácie z [www.stránok](http://www.stránok.pravda.sk) pravda.sk, sme.sk, wikipedia.org, leccos.com. K relevantnosti správ založených v spise sa krajský súd nevyjadril.

Poukázal na to, že stránky pravda.sk a sme.sk môžu vychádzať z relevantných informácií, nie však pôvodných. Odkazujú na rôzne zdroje, pričom tieto zdroje tiež nemusia obsahovať originálne informácie o krajine pôvodu navrhovateľa. Ich použitie ako podklad rozhodnutia je podľa navrhovateľa sporné. Wikipedia je otvorenou internetovou encyklopédiou, do ktorej môžu prispievať každý. Zameranie stránky leccos.com nie je úplne zrejmé.

V spisovom materiáli sa nachádza „Správa o dodržiavaní ľudských práv v krajine pôvodu - India“, vydaná MZV USA, z ktorej je zrejmé, že krajina má obrovské problémy s korupciou a nezávislým súdnictvom, ako aj správa Human Rights Watch 2009, India, z ktorej vyplýva, že krajina nemá kapacitu na ochranu ľudských práv. Pokiaľ teda navrhovateľ namietal rozpor medzi výrokom rozhodnutia odporcu a obsahom spisov mal na mysli rozpor medzi posúdením založených správ hovoriacich o Indii negatívne.

Pokiaľ teda súd napriek námietkam obsiahnutým v podanom opravnom prostriedku rozhodnutie odporcu potvrdil, ukrátil tým navrhovateľa na jeho právach.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľ vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. K námietke nedostatočne zisteného stavu veci a právneho posúdenia uviedol, že otázka vyhodnotenia prenasledovania členov Akala Dal členmi strany Kongres bola len podružného významu pre navrhovateľa nemala zásadný význam. V prípade navrhovateľa totiž išlo o šiestu žiadosť o udelenie azylu, pričom v prvých štyroch žiadostiach zakladal svoje žiadosti na ekonomických dôvodoch, ktorí pri piatej žiadosti rozšíril o prenasledovanie členmi strany Kongres, nakoľko jeho otec mal byť činný v minulosti pre stranu Akali Dal. Proti rozhodnutiu č. p. MU-333/PO-Ž/2006 sa odvolal na krajský súd a Najvyšší súd potvrdil rozsudok krajského súdu. Z rozsudku najvyššieho súdu pritom vyplynulo, že súd neprihliadol na politické dôvody uvádzané navrhovateľom, pretože odporovali jeho predchádzajúcim dôvodom žiadosti, pričom poukázal aj na fakt, že zmena dôvodov jeho žiadosti bola účelová v snahe dosiahnuť po predchádzajúcich neúspešných rozhodnutiach kladné rozhodnutie vo veci jeho žiadosti o azyl.

K ostatnej žiadosti o azyl odporca uviedol totožné dôvody, pre ktoré navrhovateľovi azyl neudelil. Zopakoval, že o azyl požiadal z dôvodu, ktorý v čase podania žiadosti o azyl nejestvoval,

v Indii nemal žiadne problémy s členmi strany Kongres, preto posudzovanie doplnkovej ochrany z dôvodov jeho údajného prenasledovania zo strany Kongres nemalo opodstatnenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. septembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 9 zákona o azyle ministerstvo môže udeliť azyl z humanitných dôvodov, aj keď sa v konaní nezistia dôvody podľa § 8.

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí.
(ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13b zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny poskytne doplnkovú ochranu ak tento zákon neustanovuje inak,

- a) manželovi cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď cudzinec odišiel z krajiny pôvodu a tento cudzinec so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku alebo
- c) rodičom slobodného cudzinca, ktorému sa poskytla doplnková ochrana podľa § 13a, mladšieho ako 18 rokov. (ods. 1)

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu aj dieťaťu narodenému na území Slovenskej republiky cudzinke, ktorej sa poskytla doplnková ochrana, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 3).

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR a o neposkytnutí doplnkovej ochrany, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (Súhrnná teritoriálna informácia - India, spracovaná zastupiteľským úradom Českej republiky v Dillí ku dňu 7.10.2010, Správa o dodržiavaní ľudských práv v krajine pôvodu - India, vydaná MZV USA 11.3.2010, materiál „India - informácie o krajine pôvodu“ zo dňa 14.4.2009 vedený pod č. p.: MU-87/ODZS-2008, z článku India sprísňuje bezpečnosť, obáva sa teroristických útokov - SME 22.1.2010, z článku Voľby v Indii jasne vyhral Indický národný kongres - zverejnený na www.akuálne.cz 16.5.2009, z článku Výsledky volieb spustili rally indických fondov – www.trhy.mese.cz 28.5.2009 a z internetových stránok www.wikipedia.org, www.leccos.com), z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z administratívnych spisov vyplynulo, že navrhovateľ prvýkrát požiadal o azyl na území SR dňa 24.2.2004 z ekonomických dôvodov. Žiadosť bola zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. Krajský súd navrhovateľom podaný opravný prostriedok odmietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.11.2004. O druhej a tretej žiadosti bolo rozhodnuté tak, že odporca konanie zastavil.

Štvrtú žiadosť o azyl podal dňa 5.12.2005, navrhovateľ dňa 31.1.2006 svojvoľne opustil pobytový tábor, konanie bolo zastavené dňa 8.2.2006, nadobudlo právoplatnosť dňa 14.3.2006.

Piatu žiadosť podal dňa 21.3.2006 z politických dôvodov. Odporca dňa 19.6.2006 rozhodol o neudelení azylu a súčasne rozhodol, že sa na neho nevzťahuje zákaz vyhostenia alebo vrátenia do Indie. Krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a Najvyšší súd SR potvrdil rozsudok krajského súdu rozsudkom sp. zn. 8SŽa 43/2008 zo dňa 4.12.2008.

Z rozsudku najvyššieho súdu vyplýva, že u navrhovateľa neboli dané dôvody na udelenie azylu na území Slovenskej republiky, pretože si hľadá v európskych krajinách lepšie životné podmienky. Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol prihliadnuť na údajné politické dôvody, ktoré navrhovateľa viedli k požiadaniu o azyl, pretože si odporujú s predchádzajúcimi dôvodmi jeho žiadostí. Navrhovateľ bol vždy vypočutý za prítomnosti tlmočníka, proti tlmočeniu nenamietal, tvrdil, že tlmočníkovi rozumie. Stotožnil sa s názorom krajského súdu, že ak navrhovateľ

v poslednom konaní pred odporcom uviedol úplne odlišné dôvody jeho žiadosti, takýmto obsahom svojej výpovede sa snaží dosiahnuť popredchádzajúcich neúspešných azylových konaniach kladné rozhodnutie o jeho žiadosti o udelenie azylu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o neudelení azylu navrhovateľovi na území Slovenskej republiky v ostatnej šiestej žiadosti o azyl tým, že navrhovateľ ničím nepreukázal, že by mal v krajine pôvodu dôvodnú obavu z prenasledovania. Navrhovateľ nesplnil zákonom ustanovené podmienky pre udelenie azylu na území SR. Ako dôvod svojho odchodu z krajiny pôvodu uvádzal obavu pred členmi strany Kongres, lebo jeho otec bol členom strany Akali Dal a členovia strany Kongres sa mu mali vyhrážať, že mu zabijú syna. On osobne sa však s uvedenými ľuďmi nikdy nestretol a jemu osobne sa nikdy nevyhrážali. Všetky informácie sa dozvedel od otca. Zároveň nevyvíjal žiadnu činnosť, pre ktorú by sa musel obávať členov strany Kongres. Odporca poukázal na to, že v Indii je štandardná bezpečnostná situácia a pokiaľ mal obavy pred vyhrážkami členmi nejakej politickej strany, tak mohol situáciu riešiť v rámci krajiny, mohol vyhľadať pomoc na polícii, o čo sa údajne jeho rodina aj pokúsila. Ale nebolo to účinné. Nepokúsil sa o to však navrhovateľ osobne, nevyužil možnosť vnútroštátnej ochrany svojej osoby.

Podľa odporcu obavy žiadateľa o azyl nespádajú pod definíciu prenasledovania, tak ako je uvedená v Ženevskom dohovore a v zákone o azyle.

Nikto proti nemu nevyvíjal také správanie, ktoré by spadalo pod pojem prenasledovanie a navrhovateľ ani nepreukázal, že by v prípade návratu takémuto správaniu musel čeliť. Navyše v prípade obáv pred členmi politickej strany, hoci ide o vládnu stranu, ide o obavy pred nešťátnym subjektom. Zo správ o krajine pôvodu je zrejmé, že štát takéto správanie netoleruje. Navyše otec navrhovateľa už nežije, zomrel pri autonehode v roku 2008. Politické problémy, ktoré mal mať kvôli členstvu jeho otca v Akali Dal sa tým stávajú nepodstatnými, lebo navrhovateľ osobne nie je členom strany Akali Dal a kvôli otcovej činnosti mu už problémy nehrozia.

Vzhľadom k tomu, že neboli naplnené dôvody pre udelenie azylu, odporca skúmal, či navrhovateľ spĺňa podmienky pre poskytnutie doplnkovej ochrany v zmysle zákona o azyle, pričom v prípade navrhovateľa neboli zistené dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, tak ako to vyplýva zo zákona

o azyle. Navrhovateľ nebol a nie je trestne stíhaný v krajine pôvodu, nehrozí mu uloženie trestu smrti, nehrozí mu mučenie ani neľudské zaobchádzanie ani trest.

V Indii neprebíha vnútroštátny ani medzinárodný konflikt, bezpečnostná situácia v Indii je štandardná. Samotné subjektívne obavy navrhovateľa, ktoré nie sú ničím podložené, nemožno podľa odporcu považovať podľa definície zo zákona o azyle za reálnu hrozbu vážneho bezprávia, lebo náhodný teroristický útok sa nedá považovať ani za mučenie, ani za neľudské zaobchádzanie a ani za existenciu ozbrojeného konfliktu a s poukazom na štandardnú situáciu v Indii nie sú dôvody na poskytnutie doplnkovej ochrany.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 až § 10 zákona o azyle, resp. dôvody pre udelenie doplnkovej ochrany.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Dôvody pre poskytnutie azylu sú zákonom vymedzené pomerne úzko a nepokrývajú celú škálu porušovania ľudských práv a slobôd, ktoré sú tak v medzinárodnom ako aj vo vnútroštátnom kontexte uznávané. Inštitút azylu je aplikovateľný v obmedzenom rozsahu, a to len pre prenasledovanie zo zákonom uznaných dôvodov, kedy je týmto inštitútom chránená len najvlastnejšia existencia ľudskej bytosti a práva a slobody s ňou spojené, pričom udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle je viazané objektívne na prítomnosť prenasledovania ako skutočnosti definovanej v § 2 písm. d/ zákona o azyle alebo na odôvodnené obavy z tejto skutočnosti, a to v oboch prípadoch v dobe podania žiadosti o azyl, teda spravidla v dobe bezprostredne nasledujúcej po odchode z krajiny pôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom odporcu aj krajského súdu, že navrhovateľovi sa v poradí šiestej žiadosti o azyl nepodarilo preukázať opodstatnenú obavu z prenasledovania z dôvodov, ktoré navrhovateľ označil ako politické.

Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že navrhovateľ uvádzal v predchádzajúcich žiadostiach o azyl (č. MU-1383/PO-Ž/2004, MU-5535/PO-Ž/2004, MU-5977/PO-Ž/2004 a MU-3094/PO-Ž/2005) ekonomické dôvody a až v piatej žiadosti tvrdil, že jeho otec bol vysokopostaveným členom politickej strany Akali Dal a v tej súvislosti sa mu členovia politickej strany Kongres vyhrážali únosom. Už v rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 8Sža 43/2008 zo dňa 4.12.2008 najvyšší súd vyjadril vzhľadom na rozdielnosť dôvodov v predchádzajúcich konaniach pochybnosť o navrhovateľom tvrdených okolnostiach v poradí piatej žiadosti o azyl, keď uviedol, že *nedôveryhodnosť osoby navrhovateľa podčiarkuje aj tvrdenie v súvislosti s poukazom na správu Kanadskej imigračnej a utečeneckej rady zo dňa 23. decembra 2005 publikovanej pod názvom „India: The situation of members, supporters and activists of Akali Dal (Mann), including their activities and treatment (2000-2005)“, z ktorej podľa navrhovateľa vyplýva, že žiadosti vysokopostavených predstaviteľov strany Akali Dal o udelenie azylu sú opodstatnené, môžu mať opodstatnené obavy z prenasledovania, mučenia, ponižujúceho alebo neľudského zaobchádzania vedúceho k porušeniu článku 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s touto správou z Kanadskej imigračnej a utečeneckej rady zo dňa 23. decembra 2005 č. IND100770.E oboznámil na webovej stránke uvedenej organizácie http://www.irb-isr.gc.ca/en/research/rir/index_e.htm?action=record.viewrec&gotorec=449757 a konštatuje, že žiadne tvrdenia uvádzané navrhovateľom sa v nej neuvádzajú. Navrhovateľ si účelovo prispôbil, resp. vykonštruoval obsah tejto správy. Zo správy vyplýva, že politická strana Akali Dal (Mann) bola založená v Pandžábe a je frakciou politickej strany Shiromani Akali Dal ako hlavnej politickej strany zastupujúcej Sikhov v Indii. Predsedom je Simranjit Singh Mann, bývalý príslušník pandžábskej polície. Politická strana Akali Dal (Mann) nezískala v parlamentných voľbách v roku 2004 žiadne zastúpenie. V otázke zaobchádzania s členmi politickej strany Akali Dal (Mann) sa správa odvoláva na stanovisko humanitárnej organizácie pôsobiacej v Indii (Ľudovej únie pre občianske slobody - People's Union for Civil Liberties), podľa ktorej proti predsedovi tejto politickej frakcie ani jej členom nemajú občania žiadne predsudky. Štátna a federálna vláda sa k členom politickej strany Akali Dal (Mann) správa primerane, aj keď sa niekedy môže vyskytnúť*

podozrievanie jej členov. V prípadoch, keď sú jej členovia spojení s extrémizmom alebo sú podozriví zo vzťahov s extrémistami, je s nimi zaobchádzané horšie. V správe sa následne uvádzajú prípady zatknutia predsedu politickej frakcie Simranjit Singh Mann. Ďalšie informácie o zaobchádzaní s členmi tejto strany neuvádza.

Odhladnuc od uvedeného, najvyšší súd považuje za dôležité zdôrazniť, že navrhovateľ v priebehu ostatného azylového konania nepreukázal, že by mal v krajine pôvodu dôvodnú obavu z prenasledovania. Stotožnil sa tak s názorom odporcu, že navrhovateľ nespĺnil zákonom ustanovené podmienky pre udelenie azylu na území SR. Ako dôvod svojho odchodu z krajiny pôvodu uvádzal obavu pred členmi strany Kongres, lebo jeho otec bol členom strany Akali Dal a členovia strany Kongres sa mu mali vyhrážať, že mu zabijú syna. On osobne sa však s uvedenými ľuďmi nikdy nestretol a jemu osobne sa nikdy nevyhrážali. Všetky informácie sa dozvedel od otca. Zároveň nevyvíjal žiadnu činnosť, pre ktorú by sa musel obávať členov strany Kongres.

Pokiaľ teda odporca vychádzal z uvedených tvrdení navrhovateľa, nepochybil, keď v navrhovateľom prezentovaných obavách nenašiel žiadne znaky prenasledovania, tak, ako sú definované v § 2 písm. d/ zákona o azyle.

Za prenasledovanie alebo odôvodnený strach z neho, ako dôvod pre poskytnutie medzinárodnej ochrany je totiž možné považovať len takú situáciu, keby zo strany štátnych orgánov štátnej moci dochádzalo k systematickému odmietaniu poskytnutia ochrany jednotlivcom pred vyhrážkami či činmi súkromných osôb. (rozsudok Najvyššieho správneho soudu zo dňa 2.3.2005, č. j. 4 Azs 271/2004 – 58, publikovaný pod č. 1347/2007 Sb. NSS).

Prenasledovanie v zmysle ustanovenia § 8 zákona o azyle by v takomto prípade bol iba stav, kedy by ohrozovanie života či slobody bolo pričítateľné štátnej moci, ktorá bola jeho pôvodcom či jej podporovateľom, resp. by takýto stav tolerovala, prípadne by nebola schopná proti nemu zakročiť.

Zo správ o krajine pôvodu založených v správnom spise, týkajúcich sa ako všeobecných otázok politickej i sociálnej situácie v Indii, tak i zo správ týkajúcich sa výhradne

politických nepokojov, nevyplynulo, že by štátna moc tieto nepokoje podporovala či tolerovala. Naopak z predložených dokumentov je zrejmé, že v Indii je politický systém slobodný a funkčný. Vládnou stranou je Indický národný kongres, ktorý s prehľadom vyhral posledné parlamentné voľby. Ide o štandardnú politickú stranu, ktorá datuje svoju históriu až do roku 1885, možno ju považovať za stranu sociálno-demokratického typu. Rovnako o štandardnú politickú stranu ide v prípade Akali Dal. Ide o hlavnú sikhskú politickú stranu v štáte Pandžáb.

Najvyšší súd sa rovnako nestotožňuje s tvrdením navrhovateľa, že výrok rozhodnutia odporcu je v rozpore s obsahom spisu a že odporca nezhrmaždil dostatok podkladov k rozhodnutiu.

Najvyšší súd overil, že odporca zhromaždil dostatok správ o krajine pôvodu navrhovateľa a pokiaľ aj použil informácie z verejne dostupných zdrojov (SME, Pravda), navrhovateľ nespochybnil relevantnosť informácií, preto jeho námietka nebola vyhodnotená ako dôvodná. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že použitie informácií zo zdrojov ako www.wikipedia je vzhľadom k tomu, že sa jedná o otvorenú internetovú encyklopédiu, do ktorej môžu prispievať každý v azylovom konaní nežiadúce.

Vzhľadom k tomu, že odporca zadovážil a do spisu založil dostatok iných správ o krajine pôvodu (konkrétne: (Súhrnná teritoriálna informácia - India, spracovaná zastupiteľským úradom Českej republiky v Dillí ku dňu 7.10.2010, Správa o dodržiavaní ľudských práv v krajine pôvodu - India, vydaná MZV USA 11.3.2010, materiál „India - informácie o krajine pôvodu“ zo dňa 14.4.2009 vedený pod č. p.: MU-87/ODZS-2008), z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu a jeho zistenia neboli v rozpore so obsahom spisu, odvolací súd predmetnú námietku navrhovateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

Za správny a zákonný považoval odvolací súd záver odporcu, že neboli dané predpoklady pre poskytnutie doplnkovej ochrany na území Slovenskej republiky, pretože dôvody navrhovateľa nebolo možné považovať za také, pre ktoré by bol navrhovateľ v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia v zmysle § 2 písm. f) zákona o azyle.

Prvostupňový súd sa podľa názoru odvolacieho súdu vyjadril ku všetkým podstatným námietkam obsiahnutým v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu. Odvolací súd sa s jeho právnym názorom stotožňuje a v podrobnostiach na dôvody obsiahnuté v rozsudku prvostupňového súdu odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. septembra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová